

Їжачок

Василь Чухліб

Тетянка вдавала, що спить. А насправді — тільки очі прижмурила. І вона чула, як прийшов з роботи тато, довго хлюпався й смішно пирхав біля умивальника. А потім вечеряв і водночас розповідав мамі про жнива, про те, скільки пшениці зібрала його бригада.

— Наморився за день, спочивати час, — промовив тато. — Он Тетянка, либонь, уже другий сон додивляється.

Постелю тобі, — сказала мама. І зашурхотіла накрохмаленим простирадлом.

— О, а це що? — почувся її здивований голос. — Дивись, Андрію, ось на подушці...

— Щось таке чорне й волохате... Кіт — не кіт і нібито й не собака, — роздумував тато.

— Та це ж їжачок! — не витримала Тетянка.

— А я думав, що вона спить! Звідкіля ж цей їжачок тут узявся? — підійшов тато до Тетянчиного ліжка, взяв доньку на руки.

— То я намалювала...

Ну й художниця! Я ж тобі альбом для малювання купив.

— У альбомі я багато звірів намалювала: і зайця, і лисицю, і вовка. Слон ледве на двох листочках помістився. А їжачок, тату, захотів спати. Що я мала робити? — розповідала Тетянка.

Довелося мамі шукати для тата іншу подушку. А їжачок спав на своїй...